

Föreningen Långörasläktens släktmöte på Långören den 15 juli 2012.
Av Håkan Bergström, Långören

Föreningen Långörasläkten avhöll sitt 17 släktmöte på Långören nu i söndags. Över etthundra personer samlades på ön för årsmötesförhandlingar, för att träffas och för att delta i en mängd olika aktiviteter. Föreningen som bildades år 1966 på initiativ av Folkskollärare Hjalmar Berglund, bördig från Långören, har nu 1350 medlemmar samt 19000 släktingar i sitt register.

Föreningens styrelse fick ansvarsfrihet, någon ny styrelseledamot utsågs och så valde föreningen en ny ordförande, Jan-Anders Mårtensson från Sturkö.

Det bjöds på många olika aktiviteter men det var ändå att träffa varandra och knyta nya kontakter släktingar emellan som var viktigast. Samlingen avslutades med en andakt av pastor Sven Carlsson i Långörens nyrenoverade missionshus.

Flaggan i topp för släkten.

Öns damer i köket.

Familjen Alexandersson från Hästholmen.

Solen sken, på beställning av föreningens styrelse, sydvästen fläktade så som den vanligtvis gör här ute på Långören. Allt var bara så fint. Allt var pyntat och i ordning. Vägen var nyräfsad och fri från ogräs, häckarna var klippta och flaggorna som var hissade smattrade i vinden.

I Lotshuset höll flera av öns damer på att lägga sista handen vid ett fantastiskt berg av bredda frallor med ost och skinka och termosar med kaffe och te. Det gällde att vara beredd på anstormningen av de 100 släktingarna som hade anmält sig till årets släktmöte. Och det vet man ju att sjön suger och att när man kommer iland från en sjötur ska man ha kaffe o fralla. Talesättet är ju också just det att ”en svensk sjöman gör ingenting innan han har fått kaffe...” Och det stod mycket på dagordningen det visste vi alla på ön. Gubbarna höll som bäst på med att ställa fram bord och stolar på lotshusgården och att bära fram bänkar från Missionshuset. 100 personer och all vill sitta, och alla i lä.

Just som allt är färdigt och båten Ungskär är på väg från Torhamn med styrelsen och de första släktingarna, lägger en motorbåt till vid bryggan nedanför Lotshuset och de första släktingarna stiger iland. Det är familjen Alexandersson från Hästholmen. Lars och Gunilla, Gunnel och Sven-Allan samt den trevliga vovven Chaplin. Nu följer allt slag i slag. Ungskär lägger till och alla

släktingarna strömmar upp i tät följd. Sekreteraren och kassören får brått med att dela ut matkuponger och årsmöteshandlingar till alla som kommer.

Vid lotshuset står våra käcka damer med Kerstin i spetsen beredda med kaffepetter och nybredda frallor. Festen har börjat.

Tv. Peter Andersson avgående ordföranden och t.h.hans ersättare Jan-Anders Månsson.

När alla släktingarna har kommit börjar årsmötesförhandlingarna som gäller de senaste tre åren. Vår ordförande Peter Andersson leder årsmötet. En vanligtvis svår punkt på dagordningen nämligen val av ledamöter går smidigt och lätt tack vare valberedningen som har gjort ett gott arbete. Ja, vad skulle man vänta sig annat när det gäller Bertil och Arne. Föreningens båda ankare som har hållit ut i vått och torrt och tar ansvar för det hela!

Numera hedersmedlemmen Bertil Petersson

Släktmötet går framåt under Peters trevliga ledning. Som en av de sista punkterna utses tre förtjänta personer som Hedersmedlemmar: Bertil Petterson och Arne Olsson samt Björn Berglund. Vålförtjänta hedersmedlemmar, vi gratulerar!

Så kommer då lunchen. Varmrökt lax som hade levererats till ön i portionsförpackningar. Smidigt och gott! Tack för maten och tack alla ni som har arbetat med att få det hela att fungera!

Efter lunchen står det flera aktiviteter på programmet.

Vi följer Björn på en guidad tur på ön. Vi lär känna vår hemö med alla stigar och gamla minnesmärken. Stenmurar, buskar och örter samt bryggor och kåsar tillsammans med berättelsen om vem som bodde här och hur man levde och skötte sin ö och sina djur. Björns rundvandring är alltid omtyckt och ibland blir den i två upplagor, en på svenska och en på Engelska.

Leif Stenholm kåserar om sillen.

Efter rundvandringen vilar vi benen en liten stund i Missionshuset och där är Leif Stenholm som kåserar över "sillens betydelse för äldre tiders skärgårdsbefolkning" En mycket uppskattad programpunkt. Vi tackar Leif och önskar lycka till med den nya boken om Sill!

Tankesmedjan "Släktföreningen och dess framtid" Lockade kanske inte så många men man kan ju inte hinna med allt. Tänk ändå lite på vad du vill ha ut av din förening. Är du nöjd med hur saker och ting har utvecklats sig, saknar du något,

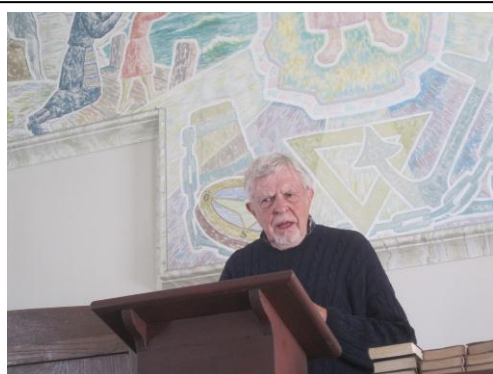
är det något som du skulle vilja tillföra. Du ska veta att i en sådan här förening behöver styrelse och funktionärer stöd och uppmuntran och just dina förslag är värdefulla och välkomna.

Håkan Bergström i Lotstornet.

I lotstornet står Håkan Bergström (ja det är jag som nu sitter här och skriver) och berättar om lotsarnas och öns historia. Det blir en del om att alla ska veta att vi befinner oss i Torhamns skärgård, lotsarnas förhållande och arbetsuppgifter samt hur man levde förr på ön. En och annan skröna blev det också som den om flickan Gerda och hennes Carl eller kalkjakten Idas förlisning vid Sibbören.

Nu börjar vi bli lite kaffesugna och går till öns café för kaffe o kladdkaka eller kanske en glass. Samtalet går mellan släktingarna och gamla minnen byts mot nya erfarenheter. Vi vandrar lite på egen hand på ön, kanske söker vi upp Vanngården eller Blivik eller tittar ut mot Videskär som alla har blivit nya släktnamn för öns ättlingar. Från tornet kan vi se bort till huset på Ungskär där målaren Ivar Gustavsson bodde, han som målade fonden i missionshuset 1955. Vi ser mot skolhuset på Ungskär och erinrar oss att Långören också hade sin skola.

Pastor Sven Carlsson håller andakt i missionshuset.

Med lärarinnor, ofta unga sådana som fann sin lots på Långören, blev fru och lämnade plats åt en ny ung lärarinna osv. Så funderar vi över hur detta har påverkat livet på vår lilla ö. Lotsen som fick resa runt i världen för att få en ordentlig ”seglation” som man kalla den erfarenhet som han behöver och sedan hamnar på sjöbefälsskolan för teoretisk utbildning, möter en lärarinna med boklig kunskap och intresse. De slår sig ner på en liten ö och lever på stranden. Visst måste detta ha satt sina spår? Ja kanske det, samtalet går och så till sist så närmar sig dagen sitt slut och vi samlas i Missionshuset för den sista programpunkten för denna gång.

M/F Ungskär väntar på släktens medlemmar för avfärd.

Pastor Sven Carlsson griper våra hjärtan med sin predikan och vi deltar alla helhjärtat i sången. Efter välsignelsen går vi mot bryggan och skärgårdsbåten.

Visst måste vi bara träffas här igen nästa gång!

Håkan Bergström